

Gailestingumo palaiminimai

metų

Gailestingumo metų palaiminimai

Mes visi žinome, kad buvome Jubiliejiniuose Gailestingumo metuose, kurie prasidėjo 2015 –ųjų gruodžio 8 –ąją Nekalto Prasidėjimo šventėje ir baigiasi 2016 –ųjų lapkričio 20 –ąją, Kristaus Karaliaus šventėje. Mes esame privilegijuoti gyventi šiuo malonės laiku jubiliejiniuose Gailestingumo metuose, per kuriuos netgi galime pelnyti visuotinius atlaidus (visiškas laikinos bausmės už nuodėmę atleidimas), jeigu mes sakramentiškai išpažįstame savo nuodėmes ir dedame visas pastangas gyventi malonėje (Bažnyčioje mokymas ir praktika yra glaudžiai susiję su Atgailos sakramento pasekmėmis), priimti Jėzų Šventojoje Komunijoje ir meldžiantis popiežiaus intencija. Popiežius mums primena, kad klausykla nėra vieta, kur padedame savo nuodėmes. Bet taip pat ir Dievo gailestingumo vieta. Katalikų Bažnyčios katekizmas 1465 paragrafe moko, kad „kunigas yra gailestingosios Dievo meilės nusidėjėliams ženklas“.

Paskelbdamas šiuos Jubiliejinius metus popiežius Pranciškus norėjo, kad mes labiau įsitikintume nuostabiu Dievo Gailestingumu, ir patirtume tą gailestingą meilę savo kasdieniame gyvenime ir tuo pat metu rodytume gailestingumą aplinkiniams.

Yra žmonių, kurie galvoja įvykdę daugybę sunkių nuodėmių ir jiems nėra išeities. Jeigu mes taip galvojame, tai yra todėl, kad turime klaidingą Dievo, mūsų Tėvo įvaizdį, kurį izraelitams pateikė Mozė, „Viešpats yra gailestingas ir maloningas Dievas, lėtas pykti, kupinas gerumo ir ištikimybės“ (Iš 34,6). Jėzus matomas nematomo Tėvo veidas (Kol 1,15), atspindi šį Gailestingąjį Tėvą savo gyvenimu ir mokymais. Pasikliaukime Viešpaties gailestingumu ir veskime žmones Jo

apkabinti.. Šv. Jonas Auksaburnis yra pasakęs: „Vietoj to, kad verktumėte už savo nuodėmes, galvokite apie Dievo gailestingumą“.

Šv. Faustina yra žinoma kaip gailestingumo apaštalė. Kartą šėtonas jau pasakė: „Tu man darau daugiau žalos, nei 1000 sielų drauge puolančių mane. Kai tu kalbi apie Dievo gailestingumą nuodėmingoms sieloms, kurios turi ateiti pas mane, aš jas prarandu. Kai tu įmerki jas į Dievo gailestingumo vandenyną, jos pasiekia dangų.“

Kartą viena Šv. Arso klebono Mary Vianėjaus parapiejietė atėjo pas jį ir džiaugsmingai tarė: „Šiandien mano vyras nukrito nuo tilto, prasiskėlė galvą ir mirė. Jo kūnas ir siela eis į pragarą.“ Tada Arso klebonas paklausė jos: „Kodėl taip sakai?“ Moteris atsakė: „Mano vyras buvo labai žiaurus žmogus. Kiekvieną vakarą jis grįždavo visiškai girtas ir labai mane mušdavo. Šįvakar jis grįžo po išgertuvių ir nukrito nuo aukšto tilto.“ Klebonas jos paklausė: „Kaip aukštai tiltas iškilęs iš vandens?“ Ji atsakė: „Oi, jis buvo labai aukštas. Jo galva atsitrenkė į akmenį ir jis iškart mirė.“ Giliai susimąstęs Arso klebonas švelniai jai tarė: „Kol jis krito iš tokio aukščio, jeigu jis šaukėsi Viešpaties, kai nueisi į dangų po mirties, tavo vyras gali pasitikti tave apsirengęs baltais rūbais!“

Tai yra nuostabus Viešpaties gailestingumas. Prisimindamas, ką Dievas kalbėjo per pranašą Joelį, Petras skelbė savo pirmojoje kalboje per sekmines: „Kiekvienas, kuris šauksis Viešpaties vardo bus išgelbėtas“ (Apd 2,21). Pasistenkime atgręžti kiek įmanoma daugiau žmonių prie šio Gailestingo Gelbėtojo, „kuris trokšta, kad visi žmonės būtų išganyti“ (1Tim 2,4). „Nes buvo užmuštas ir nupirko Dievui savo krauju žmones iš visų genčių, kalbų, tautų ir giminių“ (Apr 5,9). Šv. Jonas apreiškime matė dangiškąją sceną: „Paskui regėjau: štai milžiniška minia, kurios niekas negalėjo suskaičiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų ir kalbų. Visi stovėjo priešas sostą ir Avinėlių, apsisiautę baltais apsiaustais, su palmių šakomis rankose“

(Apr 5,9).

Gailestingumo durys yra mums atviros per visą gyvenimą. Šv. Faustina Viešpats sakė: „Tie, kurie nepraeis pro gailestingumo duris, turės praeiti pro teismo duris“. Ir toliau vykdykite sąlygas, kurias nurodė popiežius, kad gautume atlaidus jubiliejiniais metais, netgi po jų uždarymo. Su Dievo malone ir Šv. Dvasios galia, pabandykite gyventi malonės stovyje, atskyrę save nuo nuodėmės, su tikra atgaila dažnindami išpažintį ir vertai priimdami Jėzų Švenčiausiam sakramente ir meldamiesi popiežiaus intencijomis. Pasistenkite gelbėti sielas, kitų sielas, kurios giliai skęsta nuodėmės ir sumaišties tamsoje, taip pat ir sielas skaistykloje (KBK 1471) savo teisią gyvenimais ir atgaila. Eikime „į kelius ir patvorius ir varu atvarkime, kad Šeiminko namai būtų pilni“ (Lk14,23).

Mary Pereira

„Kiekviena pradžia prasideda iš kitos pradžios pabaigos“, taip pasakė Lucius Annaeus Seneka, pirmojo amžiaus Romos filosofas. Taip, kai mes apie tai pagalvojame, tai tikra tiesa mūsų gyvenimuose. Tam nereikia tolesnio paaiškinimo. Galime pagalvoti apie bet kurią mūsų gyvenimo tarpsnį ir suvokti šią tikrovę.

Dabar būdami 2015-ųjų metų pabaigoje su dėkingumu pripažinkime visus palaiminimus, kuriuos gavome iš Dievo savo gyvenime nuo pat pirmosios 2015-ųjų metų dienos. Dėkingumas yra dieviškas. Mes išreiškiame savo dėkingumą Visagaliai Dievui, iš kurio viską gauname; taip pat išreiškiame dėkingumą tiems, kuriuos Dievas mums davė sutikti mūsų gyvenimo kelionėje, ir už tai, ką jie atnešė į mūsų gyvenimus.

Nėra abejonės, kad buvo ir nemalonių dalykų, kurie įvyko mūsų

asmeniniuose gyvenimuose, šeimose, bendruomenėse ir visuomenėje. Gyvenimas susideda iš gėrio ir blogio; malonumo ir skausmo. Bet „viskas išeina į gerą mylintiems Dievą, būtent Jo valia pašauktiems“ (Rom 8:28). Taigi mes esame pašaukti „už viską dėkoti Dievui“ (Plg: 1Tes 5:18)

Dėkinga širdimi atsisveikindami su 2015-aisiais su džiaugsminga viltimi pasveikinkime 2016-uosius, kad jie atneštų daugiau meilės, džiaugsmo, ramybės ir harmonijos, kurios taip trokšta kiekvieno žmogaus širdis. Priimkime Naujųjų Metų pasiryžimą išsakyti Dievo meilėje, kad dar labiau mylėtume vieni kitus; kad priimtume vieni kitus kaip mylinčio Tėvo vaikai, kuris yra toks gailestingas ir geraširdis. Atsikratykime pasidalijimo, smerkimo ir teisimo.

Šiais Gailestingumo Metais tapkime „gailestingi, kaip ir mūsų dangiškasis Tėvas gailestingas“ (Plg. Lk 6,36). Mes esame šventame šventimo laikotarpyje „Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“ (Jn 1:14); švenčiame „tikrąją šviesą, kuri apšviečia kiekvieną žmogų“ (Jn 1:9), kuri atėjo į pasaulį. Nepamirškime savo misijos vietose, kuriose gyvename, kad turime būti „Žodžiu tapusiu kūnu“, kad kiti galėtų „girdėti, matyti, patirti ir lytėti“ (plg. 1 Jn 1:1) Jėzų mumyse ir per mūsų gyvenimus. Kadangi „Žodis tapo kūnu, kad padarytų mus dieviškais“, tai mūsų kasdienė pareiga yra siekti tapti „panašiais į Jo Sūnaus pavidalą“ (Rom 8:29). Tegul mūsų Viešpats „Emanuelis“, Dievas su mumis, suteikia mums savo malonę ir galią, kad mes galėtume įvykdyti šią užduotį šiame trumpame žemiškame gyvenime. Kaip mūsų mylintis Tėvas padovanojo mums Naujuosius 2016-us Metus, tegul Jis išpaudžia mumyse Kunigišką Palaiminimą, kuriuo Jis palaimino izraelitus per Mozę:

„Viešpats telaimina ir tesaugo tave!

***Teleidžia Viešpats šviesti tau savo veidą ir
tebūna tau***

maloningas!

***Tepažvelgia Viešpats į tave maloniai ir
tesuteikia ramybę!“***

(Sk

6:24-26)

Mary Pereira